

CATEQUESI

Aquest dimarts van venir la collita dels nens de segon any i després d'assajar alguns cant i fer una pregària a la Mare de Déu vam felicitar a la petita Meritxell que complia 9 anys i li desitjàvem que en visqués molts, sempre plena de la bondat de Déu i dels homes.

Aquesta propera setmana hi haurà la trobada de pares i mares i presentarem el tema pel mes de febrer. Que en el cas dels grups de segon any està centrat en la reconciliació. **A vegades ens allunyem de l'amor de Déu. Jesús ens porta el perdó del Pare i celebrem la reconciliació.** Seran els temes que repassarem i intentarem viure just abans de començar la Quaresma, que serà el dia 1 de març que és el dimecres de cendra. Pas a pas anirem encaminant els infants i els adults a viure la nostra fe en el Senyor.

Amb els grups de primer any, els temes seran: **Jesús ens anuncia la Bona Nova. Jesús ens porta el Regne de Déu i Jesús fa coses admirables.** Amb ells farem el recorregut d'anar descobrint qui és i què ens diu Jesús, perquè els petits en vagin fent experiència.

A dalt, la Moixiganga a Sant Joan el dia de la Candela i a baix el grup de Missa Familiar de Continuitat que van rebre el Nou testament pel mes d'octubre i esperem que continuïn.

AMB ELS CAVALLERS I DAMES

Aquest diumenge passat celebràvem l'Eucaristia amb els Cavallers i dames del Sant Sepulcre de Jerusalem que van estar vinculats al Lledó als inicis del nostre santuari. Va ser una Eucaristia ben participada i animada tot recordant les Benaurances del nou Regne de Jesús, que amb la pantalla ens van ajudar a fer-ne més contemplació i reflexió. En acabar es va pujar al cambril per a venerar la imatge de la Mare de Déu.

CALÇOTADA

Em sembla que aquesta setmana no puc pas parlar d'altra cosa. A la nostra ciutat hi celebràvem la gran calçotada acollint més de trenta-mil persones que van venir per a participar de la gran festa. Jo ja havia dinat i vaig sortir a fer alguns servei i em trobo un munt de gent amb les bosses típiques de la calçotada. Alguns asseguts a terra en un raconet gaudint dels calçots i tot allò que acompanya, altres anant cap a casa per dinar, mentre al Pati, encara ple de gent contemplant el concurs de menjadors... Quin tip! Amb uns matrimonis joves que dempeus conversaven i sostenien a la mà les bosses de la calçotada, mentre els fills jugaven al seu entorn els dic. *Que no aneu a dinar? Ja ho veu, la mainada no té pressa!* Em contesten. La festa és la festa i sense presses, tot es va fent. Després, en l'ambient familiar o amb els amics, ve tota la gresca propi de la calçotada, saber pelar el calçot sucant-lo i aixecar-lo mentre obres la boca i mastegar poc o molt i coll avall, mentre les mans ja en tenen un altre a punt i porró enlaire que ajudi a fer "baixar". Mentre les mans ennegrides pel per les fulles cremades del calçot, intenten passar-la per la cara d'un o altre que dret està distret fent el seu "trago" de vi. El joc no acaba mai i quan ja gairebé estàs tip, tot una flaire de carn i llonganissa passa per davant teu com dient, no marxis que encara no s'ha acabat la "feina". I tarda enllà entre taronja i merengue, encara estem entaulats fent petar la xerrada amb una conversa que no s'acaba mai. Que si futbol, que si política, que si economia, que si els impostos, que si la feina... o si més no, quan ja ets una mica gran surten històries passades, algunes més divertides que altres, que fan esclatar a riure a tots els entaulats. Jo com a bon capellà, abans ja he anat a seure a la Taula del Senyor, on hi he participat amb altres feligresos del Pa de vida i del Vi de salvació. Que una festa i altra ens faci sentir a tots una fraternitat que ens ajudi a viure com autèntics germans. P. Joan

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó
Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat
Valls 5 FEBRER 2017 N. 888

SORTIR A LES PERIFÈRIES

Jesús dona a conèixer amb dues imatges audaces i sorprenents allò que pensa i espera dels seus seguidors. No han de viure pensant sempre en els seus propis interessos, el seu prestigi o el seu poder. Tot i que són un grup petit enmig del vast Imperi de Roma, han de ser la «sal» que necessita la terra i la «llum» que li fa falta al món.

«Vosaltres sou la sal de la terra». La gent senzilla de Galilea capta espontàniament el llenguatge de Jesús. Tothom sap que la sal serveix, sobretot, per a donar gust al menjar i per a preservar els aliments de la corrupció. De la mateixa manera, els deixebles de Jesús han d'ajudar les persones a assaborir la vida sense caure en la corrupció.

«Vosaltres sou la llum del món». Sense la llum del sol, el món es queda a les fosques: ja no podem orientar-nos ni gaudir de la vida enmig de la foscor. Els deixebles de Jesús poden aportar la llum que necessitem per a orientar-nos, aprofundir en el sentit últim de l'existència i caminar amb esperança.

Les dues metàfores coincideixen en una cosa molt important. Si roman aïllada en un recipient, la sal no serveix per a res. Només quan entra en contacte amb els aliments i es dissol en el menjar pot donar gust als que mengem. El mateix succeeix amb la llum. Si roman tancada i oculta, no

pot il·luminar ningú. Només quan està enmig de les tenebres pot il·luminar i orientar. Una Església aïllada del món no pot ser ni sal ni llum.

El papa Francesc ha vist que l'Església viu tancada en si mateixa, paralitzada per les pors i massa allunyada dels problemes i sofriments com per a donar gust a la vida moderna i per a oferir la llum genuïna de l'Evangelí. La seva reacció ha estat immediata: «Hem de sortir cap a les perifèries existencials».

El papa insisteix una vegada i una altra: «Prefereixo una Església accidentada, ferida i tacada per a sortir al carrer que una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrar-se a les pròpies seguretats. No vull una Església preocupada per ser el centre i que acaba clausurada en un embolic d'obsessions i procediments».

La crida de Francesc va adreçada a tots els cristians: «No podem quedar-nos tranquils tot esperant passivament en els nostres temples». «L'Evangelí ens convida sempre a córrer el risc de la trobada amb la cara de l'altre». El papa vol introduir a l'Església allò que ell anomena la «cultura de la trobada». Està convençut que «avui l'Església necessita capacitat de guarir ferides i donar escalf als cors».

José Antonio Pagola

DISSABTE, DIA 11,
FESTA DE LA MARE DE
DÉU DE LOURDES

FESTA DE LA CANDELA

Com cada any en aquests diada l'Església Arxiprestal de Sant Joan s'omple de gom a gom per venerar la Mare de Déu de la Candela patrona de la ciutat. Una vegada més podem constatar com la mare de Jesús congrega els fills i filles de la ciutat, des dels més grans fins els més petits. Era emocionant veure aquella senyora molt gran que anava acompanyada de la filla o del fill, per pujar al cambril i venerar Maria quan de ben segur que ella de jove hi havia acompanyat amb el seu marit els fills que ara la portaven a ella, com tantes mares joves que no es volien perdre aquesta oportunitat d'apropar a Maria els seus fills juvenets. Que la Mare de Jesús ens acompanyi sempre al seu Fill que és llum per a tots.

8è CONGRÉS DE SETMANA SANTA DE CATALUNYA

Serà en el mes de febrer concretament els dies 17-18-19. Comptarem amb una colla de participants de tot Catalunya, França i altres diverses localitats espanyoles. Però també convé que nosaltres els amfitrions ens hi sentim participants.

CAL FER LA INSCRIPCIÓ

D'aquesta manera podem participar de tots els actes, sense dificultats. I alhora ens enriqueirem de de tota la programació.

17. 18 i 19 de febrer

VALLS 2017

Els reptes de les confraries en el segle XXI

8è Congrés de Setmana Santa de Catalunya

LITÚRGIA LITÚRGIA

DIUMENGE V DURANT L'ANY

ORACIÓ INICIAL

Esperit de la veritat, enviat per Jesús per a conduir-nos a la veritat completa, obre la nostra ment a la intel·ligència de les Escripures. Fes que com Maria aprenguem a escoltar amb un cor bo i perfecte la Paraula que Déu ens envia en la vida i en l'Escriptura, per a conservar-la i fer fruit amb la nostra perseverança. Amén.

SALM 111

Feliç l'home que creu en el Senyor i estima de cor els seus preceptes.

L'home just, compassiu i benigne, és, per als justos, llum que apunta en la fosca. Sortós l'home que presta de bon grat, que disposa a consciència els seus afers.

El just no caurà mai i deixarà un record inesborrable. Viu sense por de males noves, se sent ferm confiant en el Senyor.

Té el cor incommovible, res no tem reparteix el que té, ho dona als pobres, la seva bondat dura per sempre, pot alçar el front amb dignitat.

PREGÀRIES

Senyor, ens convides a ser sal de la terra: *Fes que cada cristià porti bon gust a tot i arreu on va.*

També ens convides a ser llum del món: *Fes que portem la teva llum amb energia i en l'acompanyament dels pobles.*

Cadascú ha de ser, Senyor, testimoni de la teva paraula: *Fes que la devorem per donar-la amb més eficàcia.*

En el baptisme rebem la teva gràcia i la teva llum: *Fes que ens santifiqui a tots i ens guïi.*

Et preguem també, Senyor, per les famílies sense feina i sense salut: *Que no ens manqui mai la força de l'Esperit per a ser sempre solidaris.*

Per la pau entre els pobles i països: *Toca Senyor, el cor dels governants perquè exercixin el poder amb justícia per a tots.*

ORACIÓ FINAL

Déu, Pare nostre, Tu que tot ho pots, ajuda'ns a convertir-nos a Tu cada dia, de manera que portem sempre una vida segons la teva voluntat i puguem donar abundants fruits d'Amor i de Justícia. Tu que vius i dones vida pels segles dels segles. Amén.

DESPRÉS DE LA COMUNIÓ

La sal i la llum

Just després d'haver proclamat les Benaurances va declarar, Senyor, que els vostres seguidors eren la sal de la terra i la llum del món: no una sal o una llum qualsevol entre d'altres, sinó «la» sal i «la» llum que el món espera. No era, certament, una declaració honorífica sinó la conseqüència del fet de seguir-vos. Només quan compartim el vostre esperit que és l'esperit de les Benaurances podrem ser la sal i la llum que voleu que siguem. Per això us demanem, humilment, Senyor, —no que ens feu sal gustosa i llum esplèndida— sinó que ens doneu generosament el vostre Esperit que ens faci decidits a l'hora de seguir-vos. Feu-nos tastar el gust de la vostra presència perquè donem gust i sentit al nostre entorn. Veniu dins nostre, Vós que sou la Llum, perquè siguem llum per als nostres germans.

SOLIDARITAT

LA TAULADA

Estem encara tramitant les negociacions per al lloguer del nou local. No podem informar més de moment. A Veure si la propera setmana ja ho tenim enllestit. Mentre anem servint dinars al lloc actual.

CASA D'ACOLLIDA

Despeses per arranjaments:
Repassar la teulada: 1.180€
Material d'obra: 507€
Altres despeses
Gas, Sorea, Llum: 330€
Total: 2.017€

Hem rebut aportacions dels ocupants 300€ La resta és obra de caritat de la Parròquia del Lledó. Com podeu veure “el “negoci” és fatal...! I encara podeu llegir la reflexió en aquest mateix full: **ÉS TRIST PERÒ ÉS AIXÍ.** Que el bon Déu ens hi ajudi amb tots vosaltres.

CÀRITAS

Acabem el mes encara, pagant una mensualitat d'aigua d'una família i algunes remeis de farmàcia. Ara estem lluitant per trobar lloc per a una família i haurem d'esperar dilluns ja que dijous festa divendres tancat i també dissabte i diumenge...Valga'm Déu, Senyor! Creieu que en tot Valls estan ben ocupats els pisos per lloguer? I que siguin assequibles? Les agències de lloguer diuen que està “tot plet”.

Feina! Pare Joan, el que volem és feina! És el crit de molts! I què? Qui en té? Qui n'ofereix? Serveis socials, oficines de lloguer... semblaria que tothom va col·lapsat i no hi ha respostes per a tothom... Què podem fer?

CALENDARI DE CATEQUESI D'ADULTS

TROBADA DE FE I CULTURA

(Congregació Mariana)
Cada 4t. dilluns de mes a les 18:30h.

GRUP BÍBLIC

Cada 2n. i 4t. dissabte de mes a les 18:30h.

Cursets de Cristiandat reunió de grups

Primer dimecres de cada mes a les 17:30h.

NOTÍCIES-NOTÍCIES-NOTÍCIES-

MANS UNIDES

Ja ens ha arribat la propaganda per poder col·laborar en els projectes de Mans Unides. Al dia assenyalat ja farem la col·lecta, el seu lema per aquesta campanya és: **El món no necessita més menjar, necessita gent compromesa.** Amb un crit d'atenció: **1/3 dels nostres aliments acaben a les escombraries. Mentre hi ha 800 milions de persones continuen patint fam al món!** Puc dir que a la ciutat de Valls hem aconseguit, amb les campanyes de recollida d'aliments conscienciar les persones i grups i comerços, per tal de no llançar aliments, a La Taulada cada dia en recollim d'uns quants comerços solidaris.

ÉS TRIST PERÒ ÉS AIXÍ

Aquesta ha estat la resposta d'una de les oficines “oficials” que atenen a la gent per poder accedir a un habitatge i amb caràcter urgent! L'hi he discutit que havent -hi un pis vuit i que no hi ha ningú, hagi d'esperar no sé què “paperassa” per poder-hi accedir! Mentre la família estarà habitant a on? Francament indignant! I no és culpa de la noia secretària que em va atendre molt amablement, és culpa de paper i més paperassa! Governants! En quin món viviu? Segurament a l'amic Puigdemont quan l'altre dia li feien preguntes va saber donar resposta a totes i per cert que em va agradar, ell, jo i molts tenim la casa segura per dormir mentre que el qui pateix, amb necessitat urgent, què ha d'esperar? Quan tenim la solució a la mà! **És trist però és així!** P. Joan

GRUP BÍBLIC

Seguint amb el llibre del profeta Zacaries, trobem una quarta visió que el Senyor l'hi mostrarà, per tant no fou un somni sinó que ho veié de forma real. Consistia en que l'Acusador intentava acusar al gran sacerdot, però el Senyor el fa callar. Aquí, una vegada més, trobem que Déu protegeix el seu poble. El profeta, en el seu relat, ens presenta el bé i el mal, amb les figures del Senyor i Satanàs. L'escriptura està dirigida a unes persones, però el missatge és vàlid per a la humanitat de tots els temps, ja que el mal és una realitat activa i molt present en la actualitat, si bé, a vegades costa reconèixer-lo. Hem de tenir confiança amb Déu, perquè ens ajudi a superar els problemes que avui tenim.

Continuarem el nostre treball l'11 de febrer.

EL SANTUARI DEL LLEDÓ ESTARÀ OBERT ELS MATINS

Des de les 9 o bé les 10 hi haurà un equip de persones que mantindran obert el nostre Santuari per oferir la oportunitat d'entrar aquelles persones que vulguin fer algun moment de pregària. L'horari serà de 09h a 12h. en alguns dies potser serà fins a les 13h. Agraïm a una col·lecta de senyores que s'han ofert per fer aquest voluntariat.

HA MARXAT UN AMIC

Era divendres al vespre que una trucada em feia saber la mort del Manel. Parlo amb la filla Montserrat, m'ho diu entre llàgrimes: *P. Joan ha mort el pare!* La meua reacció va ser: *No potser!* Però va ser, i l'amic Manel deixava aquest món i passava a l'eternitat. En la pregària de comiat al Lledó, on tantes vegades havia vingut a fer fotografies enmig de festa, ara l'acollia per a donar-li l'últim comiat, amb molta gent que hi va voler ser. En el recordatori està escrit: *Tu que sempre has dominat la llum, que aquesta llum et guïi.* Molt ben trobat i és ben cert, ell que treballava la imatge com un bon professional, sabia copsar la llum que donava relleu a les seves imatges. Aquesta Llum ara l'ha rebuda en tot el seu esplendor, Llum en majúscula, la Llum que il·lumina els nostres cors i la nostra ment. Fill de Monistrol de Montserrat, als peus de la Moreneta hem escoltat el Virolai mentre entrava el Manel i ressonava especialment: *Guieu-nos cap al cel, guieu-nos cap al cel.* El bon amic Manel ha estat guiat per aquesta bona Mare, i ara té l'oportunitat d'embellir les seves imatges amb tota la llum, la llum que ve del cor de Déu, Pare. Reposa en pau, amic ens retrobarem. P. Joan

AMB LLÀGRIMES ALS ULLS

Es deia Juan i només tenia 63 anys, i aquesta setmana s'ha ajuntat entre els justos dins el cor del Pare. Era bon pare, em deia el fill tot plorós, bon avi i bon espòs. La malaltia ha estat més forta que no pas ell i tot i encara l'edat que tenia no ha pogut lluitar més. Tots estaven entristits, no podia ser que fos així, però així ha estat, i ressonaven més fortes les paraules de Jesús: *qui creu en mi, encara que mori viurà.* I és per aquesta paraula del Senyor, que confiem en la vida més enllà d'aquesta, una vida que el Juan ja hi viu i des d'allí intercedirà perquè arribin a la família les bondats i les gràcies de Déu que ens estima. Ara descansa en pau Juan i gaudeix de la vida dels justos en l'eternitat feliç. P. Joan

Atemptat contra el P. Claret a Holguín

Va ser l'1 de febrer de 1856 a la ciutat d'Holguín (Cuba), sant Antoni Maria Claret va ser víctima d'un atemptat contra la seva vida. Començava aquell dia la visita pastoral a la zona. Era la quarta visita pastoral de la seva tasca episcopal a la diòcesi de Santiago de Cuba, als cinc anys de la seva arribada.

Holguín està situada al nord-oest de Santiago. A finals de gener de 1856, el P. Claret va desembarcar a la població de Gibara, procedent de la ciutat de Port-au-Prince. En aquest poble, segons explica el P. Pere Llausàs, capellà del P. Claret i secretari de la visita pastoral, ja algú havia intentat atemptar contra la vida de l'Arquebisbe, però no ho va aconseguir. El P. Llausàs afirma que va ser el mateix que ho va aconseguir a Holguín, Antoni Abat Torres (cf. Aut 584). Oriünd de Canàries, era conegut com "el Isleño" i, trobant-se a la presó, havia estat indultat un any abans, a instàncies del P. Claret, per prec de la seva família, sense que Claret el conegués.

Encara que l'atemptat va ser perpetrat per una sola persona, les investigacions van determinar que es tractava d'una conspiració per acabar amb la vida d'Antoni Maria Claret. Fins i tot va arribar la falsa notícia de la mort del prelat fins a Santiago de Cuba, propagada pels que l'esperaven. Holguín va ser el cim d'una persecució que va començar molt abans. Quins en van ser els motius? Senzillament, recordar, demanar, exhortar ... als cristians que portessin una vida coherent amb l'Evangeli segons l'opció de vida cristiana triada, especialment els clergues de vida irregular; alguns dels quals els va arribar a sancionar com a arquebisbe per fer cas omís de les seves recomanacions.

L'atemptat d'Holguín és un catalitzador de l'espiritualitat martirial de sant Antoni Maria Claret. El seu desig de lliurament fins a la mort es veu reflectit en l'elaboració espiritual que ell mateix va fer d'aquest fet. El goig que va sentir Claret en patir aquest atemptat va ser el de qui aconsegueix el que buscava des de feia molt de temps, amb la satisfacció d'aconseguir-ho en el moment i de la manera menys imaginables, encara que el seu ànim n'estigués ben disposat.

Holguín va ser la conseqüència d'una vida coherent amb el seguiment de Crist, plena de zel apostòlic perquè Déu fos conegut, estimat, servit per totes les criatures. El zel de la casa del Pare devorava Claret, perseguit per la causa del Fill (cf. Mt 5,11), fins a la navalla barbera d'Holguín A partir d'aquí, la seva sang vessada, com a segell sobre les veritats evangèliques que predicava, el va fer créixer en fidelitat enmig de persecucions i calúmnies.